

**„Blaze muži, který se neřídí radami svévolníků,
který nestojí na cestě hříšných, který neseďává s
posměvači, nýbrž si oblíbil Hospodinův zákon, nad
jeho zákonem rozjímá ve dne i v noci.“**

Žalm 1, 1.2.

LEDEN 2021

CASD Valašské Meziříčí

Úkoly

- 2.1. – Krize identity
- 9.1. – Krize důvěry k vůdcům
- 16.1. – Když se ti hroutlí svět
- 23.1. – Tvrdá škola omylů
- 30.1. – Vládce pokoje

Rozpis učitelů a kázání

Datum	Učitel SŠ	Kázání	SŠ dětí a mládeže
2.1.	Bohumil Mroček	Hynek Dona	Iva Chárová
9.1.	Květa Tyšerová	Marek Wagner	Iva Chárová
16.1.	Petr Kimler	Pavel Pimek	Iva Chárová
23.1.	Petr Chára	Hynek Dona	Iva Chárová
30.1.	Pavel Pimek	Bohumil Mroček	Iva Chárová

Po dobu omezení se setkáváme každou sobotu online na meet.vpsfree.cz/casdvm .

Novoroční besídka mládeže spojená s rozdáváním veršů se uskuteční po zrušení vládních opatření omezujících akce.

Blahopřání k narozeninám

- 1.1. - Milada Zbranková
- 9.1. – Petr Chára
- 13.1. – Ladislav Smílek

ADRA Klub zdraví informuje

Besedy Adra Klubu zdraví jsou z epidemiologických důvodů dočasně zrušeny

Číslo účtu a variabilní symboly – sbor CASD

Valašské Meziříčí

Číslo účtu sboru - **1763654349/0800**

Variabilní symboly:

• desátek	10 063
• misie	1 063
• 13 sobota	13 063
• stavební fond	44 063
• sociální fond	20 063
• ADRA	222 063

Ať vás Bůh, dárce naděje, naplní
pokojem, radostí a důvěrou, abyste
s pomocí Ducha svatého naději
neztráceli, ale naopak šířili.

Rimanům 15,13

Církev adventistů
sedmého dne
Česko - Slovenská unie

PF2021

Jen to dobré

Do Nového roku si většinou přejeme jen to dobré. Hodně a tak dále.

Po tom, co jsme prožili v tom roce uplynulém, o to víc si přejeme, aby to bylo lepší v roce novém 2021.

Možná doufáme, že se vše vrátí k normálu let minulých. Možná hledíme s nadějí na nové léky – vakcíny, možná, možná ...

Kromě jiných zaslíbení v Bibli apoštol Pavel v listu **Židům 13,5.6.** píše: *„Vždyť Bůh řekl: Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.“ Proto smíme říkat s důvěrou: „Pán při mně stojí, nebudu se bát. Co mi může udělat člověk?“*

Bůh vedle nás, Bůh v našem srdci, to je naše naděje a jistota pro ten nový rok 2021.

A nezapomínejme: „Všechny zápasy v životě nás mají něčemu naučit, dokonce i ty, které PROHRÁVÁME.“

Přeji Nám všem jen to dobré, ale hlavně ať je naším průvodcem života Hospodin.

Váš kazatel Hynek Dona

Milí následovníci Krista Ježíše ze Hřbitovní 1.

Vstoupili jsme do roku 2021 a ten minulý 2020 je za námi. Byl asi jedním z nejdivnějších, které jsme prožili. Zaskočil nás epidemií jakési nové nemoci. Ta mezitím připravila o život již tolik lidí, že jsme přestali vnímat jejich počty. Spousta věcí se změnila, mnohé jistoty se ukázaly jako nejisté. Museli jsme přehodnotit některé naše názory. Možná jsme si více uvědomili konečnost našeho pozemského putování. Ve společnosti se rozhostil strach. Neovládl snad také nás? Nebo máme pokušení ten strach využít k přesvědčování a snadné evangelizaci. Jistě se nám vybaví za našeho mládí, tak často citované verše z epištoly Judovy ve znění Bible kralické “22) A nad některými zajisté lítost mějte, rozeznání v tom majíce. 23) Jiné pak strašením k spasení přivozujte, z ohně je vychvacující, v nenávisti majíce i tu skrze tělo poškrvněnou sukni.“ Ale on ten text není o evangelizaci, ale spíše o pastoraci. Jednalo se o řešení vnitřních problémů a postojů ve společenství. A už vůbec to není výzva ke strašení koncem světa, i když ten se nepochybně blíží. Nepodílejme se na šíření neověřených konspiračních zpráv, kterých se vyrojilo nepřeborné množství. Ony se budou šířit i bez nás. Nechtějme hledat senzační odhalení, které hlásají někteří američtí kazatelé a evangelizátoři. Nerozdmýchávejme těmito teoriemi rozpory ve sborech ani ve společnosti.

Kdybychom si Judův text přečetli v originále, zjistíme, že k němu má blíže ekumenický překlad, nebo novější český studijní, či B21: „22 S těmi, kdo pochybují, mějte soucit. 23 Jiné zachraňujte jako z ohnivých plamenů. I s nimi jednejte soucitně, ale zároveň obezřetně - ať se vám oškliví i šaty poškrvněné tělem!“ Využijme tedy dobu k tomu, abychom v této složité situaci hlásali Evangelium. Radostnou zprávu o tom, že situace se Ježíši nevymkla z rukou. Tak jako by se povrchnímu pozorovateli mohlo zdát, že se mu vymkla již před dvěma tisíci lety. Připomínejme svým bližním, že si poslední slovo v dějinách vyhradil mocný a milující Bůh. Milující Bůh, ne bůh, který si přijde vyřídit s námi účty a spravedlivě nás potrestat. Ale Bůh, který tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl

život věčný. On přijde definitivně vyřešit problémy, se kterými si nevíme rady.

Na závěr si půjčím přirovnání k řece, které ve své novoroční promluvě použil pastor Apoštolské církve br. Tomáš Hasmanda. Naším městem protéká řeka, kterou máme všichni rádi. Až tak ji milujeme, že když jsme byli dětmi, její název Bečva, se pro některé z nás stal synonymem slova řeka. Jak ta krásná řeka vzniká? Někde pramení, ale je malým potůčkem. Jak protéká krajinou, přitékají z valašských kopců další a další čůrky a potůčky a spojují se v potoky a říčky. Teprve jejich spojením vznikne naše Bečva. Řeka, která dovede překonávat překážky, která se dovede vzdmout a zaburácet. Přeji si, abychom se dovedli spojit v děkování i chválách, abychom se učili spolu žít a spolupracovat, a společně vytvořili řeku, která dovede překonávat překážky, na které ten samotný čůrek nestačí. Jedině takto spojení a posilnění božím Duchem se naučíme zdolávat nové situace, které před nás postaví rok 2021. Prosím našeho Pána, aby nám dal dar rozpoznání, abychom jako Křesťané, následovníci Kristovi, rozpoznali nové výzvy, které před nás staví a byli užitečnými služebníky pro své bližní.

Váš Petr Kimler

Juda 1:20-25 (B21)

Ale vy, milovaní, budujte svůj život na své nejsvatější víře, modlete se v Duchu svatém, uchovávejte se v Boží lásce a očekávejte, že vás milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista dovede k věčnému životu. S těmi, kdo pochybují, mějte soucit. 23 Jiné zachraňujte jako z ohnivých plamenů. I s nimi jednejte soucitně, ale zároveň obezřetně - ať se vám oškliví i šaty poskvrněné tělem! 24 Tomu, který má moc uchránit vás před pádem a dovést vás do své slávy neposkvrněné a šťastné - 25 jedinému Bohu, našemu Spasiteli - jemu buď skrze našeho Pána Ježíše Krista sláva a velebnost, vláda i moc přede všemi věky, nyní i po všechny věky. Amen.

10 dnů modliteb za vylití Ducha svatého

Ve dnech **6. až 16. ledna 2021** pořádá naše církvev po celém světě **Deset dnů modliteb za vylití Ducha svatého**. Tématem setkávání v průběhu těchto dnů je „Hledání oživení“.

„Toto je slovo Hospodinovo k Zerubábelovi: Ne mocí ani silou, nýbrž mým duchem, praví Hospodin zástupů.“ (Za 4,6 (ČEP))

V rámci modlitebních setkání se nám nabízí příležitost, abychom reagovali na potřeby, které máme v rámci sborového společenství. Materiál, který zpracovává témata na každý den, případně pokyny pro vedoucí skupinek a další potřebné informace najdete na webu www.casd.cz/10-dnu-modliteb-za-vyliti-ducha-svateho/ .

Ježíš nás v této mimořádné době způsobené celosvětovou pandemií povolává nejen k modlitbám, ale i k praktické službě lidem kolem nás. Přemýšlejte nad tím, čím můžete jako sborové společenství sloužit ostatním.

Závěrečná sobota **16. ledna** může být vyjádřením vděčnosti za Boží požehnání, které přichází z Boží ruky jako odpověď na Vaše společné modlitby. Věříme, že tyto společné chvíle, ať už prostřednictvím online, nebo osobních setkání, pomohou, aby Deset dnů modliteb bylo obdobím, které vedlo k prohloubení vztahu s Bohem pro Vaši modlitební skupinu či sborovou rodinu.

Peter Čík (tajemník)

Mikuláš Pavlík (předseda)

Marek Škrla (hospodář)

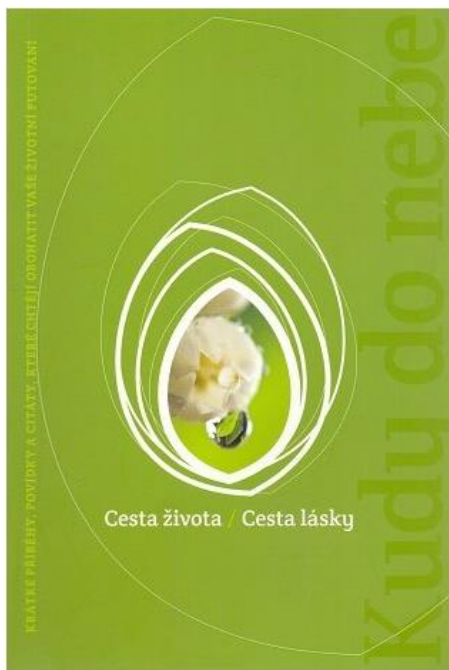
Kudy do nebe?

Věřím, že každého z nás se již někdo zeptal, jak se dostane na nádraží, do lékárny nebo do muzea. Pokud jsme místní, snadno cizincům poradíme. Zeptal se vás ale někdo: „Kudy se dostanu do nebe?“ Jakou odpověď byste mu dali, kdyby se nejednalo o řečnickou otázku? Nabízí se vtipná, ale celkem příznačná odpověď, že „všechny cesty vedou do Říma“. Někdy tím chceme vyjádřit to, že existuje více cest, jak dosáhnout kýženého cíle. Přísně vzato Bible nám nabízí pouze jedinou cestu, a tou je Ježíš Kristus. Přesto bych se v tomto příspěvku rád zmínil o více než jedné cestě, aniž bych tím popřel pravdivost Ježíšových slov. Vždyť pokud se vydáme do vzdálenějšího cíle, část trasy povede po dálnici, část po silnici 1. třídy, část po okresce nebo místní komunikaci. Vydejme se spolu po několika cestách, které vedou do nebe. Inspiraci k tomuto příspěvku jsem čerpal ze šesti brožur, které vydalo nakladatelství Advent-Orion v r. 2015 pod společným názvem „**Kudy do nebe**“.

Cesta pokory

Slovo pokora nemají lidé moc rádi. Z našeho slovníku se toto slovo téměř vytratilo. Nepoužíváme ho. Pokora je považovaná spíše za slabost. Možná proto, že ti, kteří o pokoře nejvíc mluvili, sami nebyli pokorní. A možná i proto, že pokora bývá často spojovaná s podlézáním.

Co to je pokora? Pokora je poznání vlastní nedokonalosti. Je to schopnost posuzovat věci a situace s vědomím omezenosti vlastních schopností a možností. Pokora je naslouchání tomu druhému, schopnost vcítit se do jeho

problémů. Pokora není slabost. Pravá pokora je moudrost a zdobí všechny vzdělané a schopné lidi. Je to výborná prevence proti nebezpečí oslepnutí pýchou, sobectvím a soustředěním se na sebe.

Pokora nás zachránila před jistým zánikem. Kvůli nám šla až na kříž. Církevní otec sv. Augustín napsal: První cestou k Bohu je pokora, druhou pokora, třetí pokora, a takto ti odpovím, kolikrát se mě zeptáš. Velmi příznačné jsou i dva citáty od neznámých autorů: „Pokora je zvláštní věc. Ve chvíli, kdy si myslíš, že ji máš, jsi ji ztratil.“ „Být pokorný neznamená ponižovat sebe, ale vyvyšovat Boha.“

Říká se, že pýcha předchází pád. Začínající hudebník jednou hrál na žakovském koncertě dvě skladby. První se velice povedla. Ani jedna chybička. Všichni ostatní něco pokazili. Když byl na konci druhé skladby a chybělo jen pár tónů, řekl si: „Byl jsem nejlepší.“ A v tom to přišlo. Poslední akord zahrál správně až při třetím pokusu. A nosík se vrátil tam, kam patří.

Jeden multimilionář byl na obědě a slyšel, jak dva muži u vedlejšího stolu rozmlouvají o modlitbě. Nemohl to vydržet, vyskočil a povídá: „Modlitba je dobrá leda pro vás, já se modlit nepotřebuji, všechno co mám, jsem nabyl prací.“ Starší muž odpověděl: „Je jedna věc, která vám chybí, o kterou byste měl Boha požádat.“ „A co by to mělo být?“ „Pane, měl byste Boha poprosit o pokoru.“ řekl starý muž jemně.

Cesta odpuštění.

Cesta odpuštění může být velmi dlouhá. Na jejím počátku je rozhodnutí, že chceme něco změnit. Nechceme se topit v negativních pocitech, které narušují můj vztah k druhému člověku.

a/ Přiznejme si pocitovou křivdu, negativní emoce, své zranění, že mi vadí to, co právě prožívám, i to že mám problém odpustit, a že si přeji změnu.

b/ Popišme své pocity slovy svému příteli a pokud ho nemáme, obraťme se na Boha. Jestliže zůstaneme sami, začneme litovat sami sebe a to může zablokovat cestu odpuštění.

c/ S pomocí přítele se podívejme na křivdu nezaujatě z jiného úhlu pohledu.

d/ Snažme se pochopit toho, kdo nám ublížil. Někdy ten druhý nejedná zle vědomě. Možná, že neumí konat dobro, nebo ho to nikdo nenaučil. Pán Ježíš se modlil: „Otče, odpusť jim, neboť neví, co činí.“

e/ Rozhodněme se, že nebudeme odplácet zlo zlem.

f/ Žehnejme. Přejme tomu druhému, aby v životě poznal lásku, aby se mu dařilo, aby neměl důvod ubližovat druhým.

Odpuštění neznamená, že tomu druhému padneme hned do náruče. Naše city vůči němu nemusí být hned kladné. Odpuštění je skutečně dlouhý proces, při kterém budou naše city vždy zaostávat za rozumovým rozhodnutím. Když někomu odpustím, je to mé rozhodnutí, můj

nezasloužený dar tomu druhému. Když to udělám, můžu doufat, že když se karta obrátí, nabídne odpuštění zase on mně. Apoštol Pavel v Ef. 4,32. radí: „... odpouštějte si navzájem ...“

I tuto část obohatím několika citáty. „Oko za oko a svět bude slepý.“ „Nejlepší způsob, jak si s někým vyřídit účty, je zapomenout.“ Mahátma Gándhí řekl: „Slabí nedokážou odpustit. Odpuštění je znakem silných.“ Na větu „Nikdy neodpouštím.“ John Wesley pohotově zareagoval: „Potom, pane, doufám, že jste se nikdy ničím neprovinil.“

Cesta přátelství

Kdo to je přítel? Přátelé jsou lidé, v jejichž přítomnosti sa odvážíš být sám sebou. Nemusíš před nimi nic skrývat. Jsou to ti, kteří nechtějí od

tebe nic jiné, než abys byl tím, kým jsi. Nevyžadují, aby ses dělal lepším, nebo horším. S nimi se cítíš jako vězeň, kterého prohlásili za nevinného. Nemusíš být neustále ve střehu, zda ti nechtějí nějakým způsobem uškodit. Před nimi můžeš říct, co si skutečně myslíš.

Přítel tě pochopí. Před ním můžeš volně dýchat. Před ním můžeš přiznat své omyly, chyby, pýchu, samolibost, nenávist či zlobu. Navzdory tvým nedostatkům ti zůstane věrný. Nemusíš si dávat ustrašeně pozor na to, co řekneš nebo uděláš. Má tě rád i tehdy, když se nechováš nejlépe. Můžeš s ním plakat i zpívat. Rozumí ti, chápe tě, má tě rád.

Když jsem byl malý kluk, dávali v televizi trojdílný film „Sám voják v poli.“ Hlavním hrdinou byl agent, který se infiltroval do německé armády. Na důkaz své oddanosti měl vykonat popravu vůdce francouzských partyzánů. Na lesní cestě mu německý důstojník přikáže, aby šel. Zajatec podezírá německého důstojníka z toho, že nemá odvalu dívat se mu během poprav do očí. Po padesáti metrech pochopil, že byl právě propuštěn na svobodu. Otočil se a řekl jediné slovo: „Přítel!“ Tento obraz se vryl hluboko do mé paměti. Když jsem pracoval na šachtě, tak se ke mně zachoval jako opravdový přítel jeden „štajgr“ (revírník), který mi po dvou týdnech v novém zaměstnání dlouhodobě nabídl možnost poskytovat náhradní volno na páteční noční směny výměnou za nedělní noční směny.

Francis Bacon řekl: „Přátelství je dvojnásobná radost a poloviční starost.“ A Menandros zase: „Nemocné tělo potřebuje lékaře, nemocná duše přítele.“ A Ježíš: „Vy jste moji přátelé, když děláte to, co vám přikazuji. ... Já jsem si vybral vás, ne vy mně.“

Skuteční přátelé dávají přednost tomu druhému, jsou vůči sobě upřímní, pravdu si říkají s láskou, navzájem se povzbuzují ke správnému jednání, chrání dobrou pověst toho druhého a jeho bezpečnost, stojí při sobě i tehdy, když se jednomu z nich nedaří, vždy jsou ochotni si navzájem pomáhat, jsou ochotni pro druhého i trpět, neprovokují k hněvu, odpouštějí si navzájem, dokážou udržet svěřené tajemství, modlí se jeden za druhého.

(pokračování příště)

Ján Petrovič

Písničky s příběhem

KDYŽ TAK PATŘÍŠ ZA VEČERA

Než se dostaneme k příběhu, bude nutné předeslat, že za tento projekt moje maličkost nemůže. Na vině je samozvaná redaktorka sborového časopisu, nenapravitelně akční Ivana. Jejímu naléhání jsem, tak jako vždy, nedokázal odolat. Což je, pro změnu, zase moje vina.

Nacházíme se někdy v polovině šedesátých let. Hudební scénu na jedné straně ovládá country, na druhé ji přímo drtí Beatles, Rolling Stones a další protagonisté náramně módního bigbitu. Každý, kdo touží být aspoň trochu in, se teď snaží naučit aspoň pár akordů na kytaru.

Tyto vlivy se samozřejmě nemohou vyhnout ani církevnímu prostředí. Zmíněný šestistrunný nástroj začíná být k vidění i v kostelech a modlitebnách. A s ním i poněkud jiný druh křesťanských písniček. Říká se jim mládežnické. Jak už to na světě chodí, později narození jsou tím nadšeni, jiní pohoršeni. Ve vsetínském sboru se to dokonce řeší na sborovém výboru. Výsledkem je stanovisko, že kytara, na rozdíl třeba od houslí a harmonia, v nebi nebude, a tak se nedoporučuje na ni hrát ani na shromáždění. Naštěstí zůstává jen u doporučení...

Každý druhý adventistický mládežník nosí u sebe notýsek, do kterého si vlastnoručně zapisuje texty rychle se množících hudebních výtvorů. Něco jako tištěné zpěvníky nových křesťanských písní v té době neexistují. Pomalu se na muzikální scénu vynořují i zatím neznámí domácí autoři. Jedním z prvních bude bezpochyby ostravský Oldřich Mika. Později ho následují třeba Daniel Laufersweiler, Petr Wojnar a další. Stejně jako ostatní brnkám na kytaru a s náramnou chutí si prozpěvují jejich výplody o modlícím se Danielovi, zářícím Orionu nebo jedné tetě, která ráda klepala. A přitom se nestačím divit, jak mohou něco takového dokázat.

Je mi nějakých sedmnáct let a určitě nepatřím ke vzorňákům. Protože máme v chalupě málo místa, ahlavně proto, že nade vše miluji svobodu, stěhuji se na půdu. V zimě v létě tu ve společnosti myší, pavouků a jiné havěti přespávám na prastaré posteli, zavrtnatý do nefalšované duchny z husího peří. Pokaždé sem musím vyšplhat po dřevěném žebříku, trvale přistaveném z malého dvorku. Jednoho vlahého letního večera stoupám pomalu nahoru. Zastavím u poslední příčky a zahledím se do hvězdami posetého nebe. V tu chvíli mě přepadne zvláštní, zatím nepoznaný pocit. Začínám zřetelně, skoro až fyzicky vnímat, že v těch nekonečných a tajuplných vesmírných dálavách je někdo nepředstavitelně mocný. A nejen to. Ten, na kterém to všechno stojí, mě má nevýslovně rád. Neumím to slovy popsat, ale jeho láska vzápětí naplní celou moji duši. Zdá se, že se přímo vznáším. Ten stav je daleko silnější než první zamilování se do vysněné dívky. Evidentní dotek samotného Boha je natolik příjemný, že s tím nedokážu jenom tak usnout. Zalehnu do postele, sáhnu po kytáře a začínám si notovat melodii, která vyvěrá z mého nitra. Připadá mi nějaká známá. Zpod polštáře vytáhnu baterku, ze starého sešitu vytrhnu list a píšu to, co mi přichází na mysl. Jde to jakoby samo od sebe.

Příští den je sobota, a jako vždy, i tentokrát pádím s ostatními mládežníky na odpolední shromáždění do vsetínského sboru. Kamarádům přezpívám novou písničku, ale k autorství se raději nepřiznávám. Pořád žiji v domnění, že je melodie převzatá. Kupodivu ji však nikdo nezná. Slyší ji také uznávaná sopranistka Marie, zvaná Mařka Zubka. Zrovna si dálkově doplňuje hudební vzdělání, takže je chytrá jako rádio. Můj první hudební výtvar zkritizuje tak, že by si o mne ani poslední bezdomovec neopřel kolo. Dochází mi, že jsem totální muzikální tupec a nemá cenu v této oblasti dál operovat.

Zdaleka totiž ještě netuším, že to, co se nezdá hudební kritice, musí být zavrženíhodné i pro lid obecný. Vrstevníci začínají moji prvotinu opisovat a docela rádi si ji notují. Patrně proto, že se ještě dlouhou dobu nedoví, kdo je jejím autorem. Jednoho dne jdu, coby malířský učeň, na fušku. Pracuji v rodině někdejší spolužačky. Je upřímně věřící

evangeličkou, hraje na kytaru a pravidelně dochází do hudebního kroužku ke vsetínským baptistům. Zatímco mi nanesená barva pomalu zasychá, zpíváme si spolu nejrůznější křesťanské písničky. Ona mě učí ty, co zatím neznám, já zase na oplátku tu svoji. Předpokládám, že po zásluze upadne v zapomnění a dál se o věc nestarám.

Kiedy patrzysz

851

Kie - dy pa - trzysz w no - cne nie - bo,
ja - sność bi - je zeń,
choć jest czar - ne, lecz od - le - gle
gwia - zdy błý - szczą się.
To mi - liar - dy nie - zli - czo - ne
wo - kót zie - mi słońc,
Bóg to - ra - mi ich kie - ru - je,
w Je - go mo - cy są!

Ref.
Bóg jest na - szym wo - dzem wiel - kim,

to nasz mo - cny Pan!
On jest na - szym Zba - wi - cie - lem,
co zwy - cię - stwo ma.
Pan na - u - cza i do - ra - dza,
wiem to do - brze już,
nic bez Nie - go się nie dzie - je,
to nasz Pan i stróż.

2. Czy ten wszechświat sam się stworzył przez miliardy lat?
Czy miał powstać tak z przypadku i bez celu trwać? / Boż
prawa zaprzeczone, Boży cel i sens. / Czyż przyroda, ludz
kość cała sama tworzy się? / Bóg jest naszym wodzem wie
kim, to nasz mocny Pan! / On jest naszym Zbawicielem, o
zwycięstwo ma. / Pan naucza i doradza, wiem to dobrze
już, / nic bez Niego się nie dzieje, to nasz Pan i stróż.

3. Bóg przyrody prawa stróżem, zawsze ważne są, / cał
wszechświat ich przestrzega, w ludzkich sercach tkwią.

Cele Boże się spełniają, świat dojrzewać ma, / nic nie dzie
je się z przypadku, w Bożych prawach trwa! / Bóg jest
naszym wodzem wielkim, to nasz mocny Pan! / On jest
naszym Zbawicielem, co zwycięstwo ma. / Pan naucza
i doradza, wiem to dobrze już, / nic bez Niego się nie dzie
je, to nasz Pan i stróż.

Tekst: z czeskiego Melodia: autor nieznaný,
Śpiewnik TE Dzięgielów 1978
Przekład: Tadeusz Sikora 2001

1157

Netuším, čím to je, ale k mému nemalému překvapení v zapomnění neupadla. Díky zmíněné spolužačce prosákla do širokých křesťanských kruhů. O nějakých deset roků později jsem ji dokonce objevil v malém

zpěvníčku. Měla slovenský text a vyšla v Rakousku. Když jsem před nějakými osmi devíti lety navštívil své rodné Kateřinice, přišel za mnou v tamějším adventistickém sboru evangelický farář bratr Jelinek. „Tak, to jste prý vy, kdo složil tu večerní písničku, u které bylo napsáno, že autor je neznámý! V Polsku, kde jsem předtím sloužil, to bývala naše táborová hymna. A jednou ji zpíval i pěvecký chór za doprovodu symfonického orchestru.“ Později se ukázalo, že má v polštině nejméně dvě textové verze. Žádný z mých pozdějších písničkářských pokusů se něčeho podobného nedočkal. Vysvětlení je jednoduché. Ten super jednoduchý popěvek, to nebylo to moje dílo, ale práce Ducha svatého. Nikdo mi to nevyvrátí. Byl jsem totiž přímo u toho.

František publikán Tomanec

*Když tak patříš za večera, rozhlédni se tmou
Rozhlédni se kolem sebe jasnou oblohou
Zříš tisíce, miliony planet plouti tam
Představ si, že všechny řídí jeden Bůh, náš Pán*

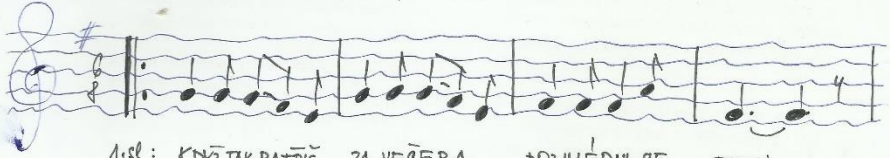
Refrén:

*On je našim velkým Vůdcem, On je náš i Pán
On je našim Spasitelem, nikým nepřekonán
On je našim Učitelem, Rádce můj, to vím
Bez Něho se neobejdeš, On je prostě vším*

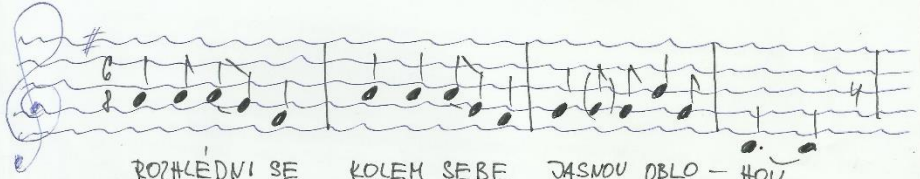
*Když tak patříš za večera jasnou oblohou
Snad říct nechceš, že vše vzniklo jenom náhodou
Věž, že každá planeta má přesnou dráhu tam
Představ si, že všechny řídí jeden Bůh, náš Pán
Refrén*

*Snad říct nechceš, že ta kolem krásná příroda
Vznikla jenom proto, že se stala náhoda
Zamysli se, zanedlouho přijdeš na to sám
Že vše řídí spolehlivě jeden Bůh, náš Pán
Refrén*

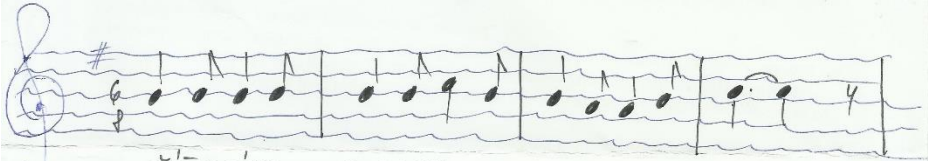
KDYŽ TAK PATŘÍŠ...

1. sl: KDYŽ TAK PATŘÍŠ ZA VEČERA, ROZHLEDM SE TMOU,
 Ref: ON JE NAŠIM VELKÝM VŮDCEM, ON JE NAŠ PÁN,

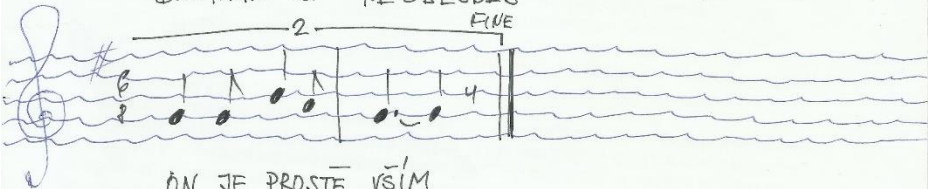
ROZHLEDNI SE KOLEH SEBE JASNOU OBLO - HOU,
 ON JE NAŠIM SPASITELEM, NIKÝM NEPŘEKONÁN,

ZŘÍŠ TISÍCE, MILIONY PLANET PLOUTI TAM,
 ON JE NAŠIM UČITELEM, RÁDCE MŮJ, TO VÍM,

VĚZ, ŽE JEJICH DRAHU ŘÍDÍ, JEDEN BŮH, NAŠ PÁN
 BEZ NĚHO SE NE OBEJDEŠ

ON JE PROSTE VŠÍM

- 2) KDYŽ TAK PATŘÍŠ ZA VEČERA JASNOU OBLOHOU, SMÁD ŘÍCTI MECHČES, ŽE VŠE VZNIKLO
 VĚZ, ŽE KAŽDÁ PLANETA MÁ PŘESNOU DRAHU TAM, PŘEDSTAV SI, ŽE VŠECHNY ŘÍDÍ JEDEN BŮH - NAŠ PÁN
 Ref: ON JE NAŠIM VELKÝM VŮDCEM...;
- 3) SMÁD ŘÍCTI MECHČES, ŽE TA KOLEH KŮSA MA PŘÍRODA VZNIKLA JEJENOM PROTO, ŽE SE STRAĽA NĀHODA,
 ZAMYSLI SE ZAVEDOUHO PŘÍJDEŠ MA TO SAM, ŽE VŠE ŘÍDÍ SPOLEHLIVĚ JEDEN BŮH - NAŠ PÁN
 Ref: ON JE NAŠIM VELKÝM VŮDCEM...

ČTVRTSTOLETÍ ADRY VALMEZ

miniserál na pokračování

S BALÍČKY DO MOSTARU - podzim 1995 – část první

Za všechno může Bedřich. Současný redaktor televizního Křesťanského magazínu je v pětadevadesátem mladistvým pastýřem adventně postižených oveček a beranů. Většina stáda jej přímo žere. Jmenuje se totiž Jetelina. S oním Bédou jdu jednoho krásného zářijového dne po Mostní ulici. Nad řekou mezi Krásnem a Meziříčím mi oznamuje, že k nám pozval ředitele české Adry. Ruda Reitz, který žije takřka non-stop v kabině svého pendlujícího nákladního mercedesu, by měl na Valaško přichvátat někdy v listopadu. Hlavou mi probleskne myšlenka. Chtělo by to lapit příležitost za pačesy a k tomuto datu nasměrovat nějakou dobročinnou aktivitu.

Netrvá dlouho a náčelník čím dál respektovanější české humanitárky sedí v boční místnosti meziříčského adventistického sboru. S ním ještě jeho sekretářka Mirka Žaludová, účetní Dáša Raková a čerstvá vedoucí zlínské pobočky Alena Rusová. Paradoxně se tu mineme i s nějakým Hynkem Donou, který v předstihu s ředitelem předjednává své budoucí působení na Zakarpatské Ukrajině. Dnes je na Valašsku řádně ordinovaným kazatelem.

Kromě zmiňovaného adráckého top kvarteta zasedají za stůl už vzpomínaný Bedřich Jetelina, Petrové Kimler a Chára, Jura Žwak a dost možná, že kromě mé maličkosti ještě i Laďa Smílek. Coby absolutní greenhorni se nesměle tážeme na možnosti nějaké smysluplné humanitární spolupráce. Ruda nám nabídne hned tři varianty. První je někdejší součást drolícího se Sovětského svazu, Abcházie. Kvůli blokádě svých sousedů tu obyvatelé živoří na hranici přežití. Další alternativou je bosenská Zenica. Do zdejší nemocnice, kde chybí skoro všechno, jsou svážení ranění ze širokého okolí. Poslední možností je Mostar. Starobylé město na řece Neretvě bylo donedávna místem střetu mezi Chorvaty, Srby i Muslimy a jeho centrum leží v troskách. Zároveň se bavíme o způsobu propagace. Někdo zmíní tehdejší valašské Rádio Apollo. Alena Rusová, jak je jejím zvykem, se nikoho na nic neptá a okamžitě vytáčí zmíněné medium. Díky její nedostižné výmluvnosti, a k překvapení nás všech, je spolupráce přislíbena.

Vrcholový management se odebere k západu a nám vrtá hlavou, na který z uvedených cílů se zaměřit. Petr Kimler udělá hloubkový průzkum všech tří variant, hodí to na papír a spontánně narozená parta prvních valašských adráků se na základě předložených faktů rozhoduje pro Mostar. Diskutuje se o cílové skupině a o tom, koho a jak u nás oslovit. Jednoznačně vítězí děti. Ty naše by mohly udělat za spolupráce s rodiči vánoční dárek, který by pak Adra dopravila jejich bosenským vrstevníkům. Až o dost později si uvědomujeme, že zničené město na Neretvě neleží ani tak v Bosně, jako spíš v Hercegovině, což je v daných zeměpisných šířkách poměrně dost citlivá záležitost.

Následně se vymýšlí strategie celé nastíněné akce. Chtělo by to odstartovat nějakou nepřeslechnutelnou bombou. Třeba benefičním megakonzertem. Bez dlouhých řečí pak Zdena Pimková přemluví své profesní kolegy z Kroměříže a na stole je příslib účasti slavného pěveckého sboru z Konzervatoře P. J. Vejvanovského. Petr Chára zajistí největší meziříčský sál, Jura Žwak autobus a některá z místních tiskáren plakáty a nezbytné pozvánky.

Čtvrtého listopadu je odstartováno! Naplněný sál Kulturního zařízení opakovaně tleská pětatřicetičlennému pěveckému ansámblu Viktoria Schola a žádá si další pokračování. Bedřich Jetelina spolu s Alenou Rusovou představují posluchačům nejen aktivity současné české Adry, ale i aktuální záměr čerstvě narozené valašské odnože. Hlavní host, Ruda Reitz, však chybí. Na cestě do Bosny se mu porouchal kamion a teď někde na Balkáně zajišťuje jeho opravu. Nálada je i tak dojemná a patřičně slavnostní. Za zvuků písní si však zatím nikdo neuvědomí, že jedna z vystupujících zpěvaček se o pár let později dočká nemilého konce svého života. Při vánočním pobytu u Indického oceánu ji smete nechvalně známá vlna tsunami...

Na pořadu dne je teď oslovení školáků, kteří by měli začít chystat zmíněné dárky. A také vymyšlení názvu celé podzimní akce. Vítězí návrh Balíček pro kamaráda. Ten, jak se později ukáže, bude inspirací pro celou řadu podobných aktivit napříč celou republikou. Jura Žwak pak vymyslí text propagačního letáku, jehož součástí je i slosovateľný kupón. Na něj se uvede

jméno
dárce a
Rádio
Apollo
během
svého
vysílání
každý den
náhodně
vytáhne
jednoho
výherce,

kerý pak zdarma obdrží adrácké tričko. Předtím se ovšem musí zmíněné letáky vytisknout. Díky neopakovatelnému charismatu Petra Cháry se toho ujímá meziříčská Colora. Další propagační materiály vyrobí Reprotisk Vaňura a rožnovská tiskárna Dočkal-Loudín. Všecko dostáváme naprosto zdarma! V dnešní éře rozvinutého kapitalismu si to jednoduše neumíme představit!

Po dohodě s okresním náčelníkem školského odboru Mgr. Slámou se deset tisíc letáků dostává prakticky do všech valašských škol. Akci provází i požehnání tehdejší meziříčské radnice, konkrétně známého valašského hrnčíře Karla Hausera. Do propagační mašinérie se kromě Apolla začíná zapojovat i populární Obelisk manželů Irglových. Jejich dcera Markéta, která později obdrží v Los Angeles Oscara, je teprve nevinně vypadající školačkou. Zdá se více než pravděpodobné, že i ona bude co nevidět jednou z autorek zamýšlených dárkových balíčků.

Nečekaně velkou devízou se stává návštěva Vlastíka Marušáka, který v onu dobu místo vojny vykonává tak zvanou civilní službu. Neslouží nikde jinde než právě u Adry, se kterou se už stačil namočit do některé z balkánských misí. Pozdější zakladatel populární kapely Bezeřšeho nejdříve poskytne rozsáhlé interview ve zmiňovaném rádiu, aby později

objel hned několik valašských škol. Dětem pouští nedávno pořízené autentické video z cesty Adry do Čečenska a přidává vlastní zážitky posbírané při riskantních misích do Sarajeva a jiných oblastí. Školáci na něj civí jako na zjevení a neméně zaujatí jsou i jejich učitelé. „Už dávno jsem nic tak působivého neviděla“, svěřuje se jedna pedagožka a její kolegyně k tomu přidává otázku: „Čím to, že i ti nejzlobivější poslouchají s otevřenou pusou?“ Vlastík, který dělá podobné besedy po celé České republice, na závěr překvapivě úspěšného turné prohlásí, že pokud by měl někde dělat učitele, tak jedině na Valašsku...

František publikán Tomanec

Dávno tomu...

Sbor CASD existuje ve ValMezu už nějaký ten pátek. Jak asi vypadal před 30, 40 lety a dříve? Kolik členů měl? Co se studovalo při sobotní škole? A co se zpívalo? Možná vás také někdy napadly podobné otázky.

Podívejme se na zápis z kroniky sboru starý 73 let.

Zpráva solubní školy ze dne 3. ledna 1948
Solubní škola zahájena byla ve jménu Páně
písni 53 a modl. br. Tomance.
Opakování úkolu „Odměna ospravedněných“
vedl br. Šarla.

Na přeběhu byl ev. učinen jen málo menší
andělů — slávu a etí korunován — a ně
pro jeho nobry bylo proddáno. Adam měl
vládnout nad celou zemí, avšak při tom
měl býtli proddan Kristu. Avšak satan
uloupil Adamovi to, co bylo jeho neome-
ným vlastnictvím a tím člověk se
stal satanovým kážděm. Tuto stra-
šennu vládu nad světem nám vydolil
náš Vykupitel na kříži svou drahou obětí
a tím nám vrátil stracené franství
o které jsme přišli skrze hřích Adamův.
Již Abrahamovi bylo dáno nadělení, že
bude dědicem světa — On očekával města
ať na nové zemi, jehož stavitelům je

Bišk. Takay Majiř odepřel všechno pohrdl' a hřivný blaholyst na této penii, protož přehlédal k té věcné adplati na nové penii. Jako uředníkem Jan odpověděl na otázku co co bude snámi — že 100x více věcnu co opustili a k tomu ještě sít věcný obdrží, toto kaslolení platí dno i každému věcnému křestánu. To co připravil pro nás ve své lásce Jan nedovedeme si ani představit, není věcné alychom pochopily nádkeru obno nové peně. A nejprávnější ludnu Spasitelova slova, kterými ludnu uvítání jeho věrní:

Přijte pokřmání Otce mého a dědičné, vládměto království pro vsi připraveny od kalokění světa.

Salutní škola ukončena byla píšní 39 a m. dl. pro Párbové.

Členů přítomno bylo : 16
Hostů :

Přík. Pá. šk. : 37

Milí přátelé HopeTV,

přejeme vám ze srdce, aby vše, co přijde, vás nasměrovalo blíže k Bohu a dodalo vám jistotu, že Bůh je vám nablízku a že vás nikdy, za žádných okolností neopustí.

Vaše HopeTV 😊

Nevědí vaše děti, kam se vydat za dalším vzděláním po základní škole? Možná nejen jim, ale i vám pomůže v rozhodování spot, který jsme vyrobili pro Křesťanské lyceum Elijáš.

Jsem s Tebou. To je název projektu, jehož cílem je být tu pro lidi, kteří Boha sice ještě nepoznali, ale kteří cítí, že jim "něco" v jejich životě chybí... Ve studiu HopeTV vznikl úvodní rozhovor k online studiu Bible, v němž si Tomáš Chmel povídal s pastorem projektu Pavlem Smolkou.

Jsme uprostřed natáčení dalšího čtvrtletí pořadu Bible pro dnešek. Naše pozvání po čase přijal teolog Jiří Beneš a právě nám odkrývá netradiční pohled na proroka Izajáše. Můžete se těšit, bude to stát za to!

Křesťanský vtip – Ameňák

Tichá noc

Joseph Mohr (1792-1848)
pref. Michal Slavka (1921)

Franz Xaver Gruber (1787-1863)

